

ПРЕС КЛИПИНГ

19. март 2019.

НАСЛОВИ

У Србију стиже украјински "Фолксваген"?!(стр.3)

Свака седма жена доживела дискриминацију на послу(стр.4)

А синдикати ћуте(стр.5)

ПСС: Грађани да не провоцирају полицију, а полиција да поступа у складу са законом(стр.6)

Спајају се два банкарска ривала, отказ за 30.000(стр.7)

Тек сваки пети Војвођанин ради у јавном сектору(стр.7)

Ове године на јавним радовима посао за 4.000 незапослених(стр.9)

Петровић: Економија спорија од потенцијала, последица - нижи животни стандард(стр.9)

У Србију стиже украјински "Фолксваген"?!

Душан СТОЈАКОВИЋ

Највећи произвођач аутомобила на свету све ближи одлуци о инвестирању у нашу државу

ДА је отварање фабрике "Фолксвагена" у Србији све реалније, потврдио је у недељу, у интервјуу за телевизију Пинк, и председник Србије Александар Вучић. Додатну потврду да је Србија на листи жеља гиганта из Волфсбурга, дао је "Новостима" и дугогодишњи заступник "Шкоде" у Србији, власник компаније "Ауто Чачак" Миленко Костић. Он нам је у понедељак рекао да постоји вероватноћа да се у Србију пресели "Фолксвагенова" фабрика из Украјине, која није постигла очекиване резултате у продукцији резних модела "Шкоде", једног од 12 брендова највећег произвођача аутомобила у свету.

Костић нам је потврдио да су важни људи из "Фолксвагеновог" и "Шкодиног" менаџмента с њим остварили контакт пре два дана, како би им дао оцене пословног амбијента у Србији.

- Питали су ме за просек плата, обученост радне снаге, генерално, за све у вези са условима пословања - каже наш саговорник. - Народски речено, дима има, а хоће ли бити ватре, знаћемо ускоро. Чињеница је да смо "у игри", али нам конкуришу Бугарска, Турска Румунија... У тој трци пресудна ће бити понуда државе. Немци ће отићи у ону земљу која им да више.

Костића брину захтеви "Фолксвагена". Осим у околини Ниша и у Војводини, тешко да постоји 300-400 слободних хектара за изградњу фабрике. Зато не одбацује могућност да се нова фабрика усели у постројења крагујевачког "Фијата", за који се још не зна да ли дефинитивно остаје у Србији.

- То би било идеално, јер већ постоје фабрика и хиљаде обучених радника, али ме плаши капацитет, јер су садашње "Фијатове" хале у могућности да годишње избацују 200.000 возила, док Немци желе да капацитет буде већи од 300.000.

Ипак, Костић каже да ће се више детаља знати већ после Београдског сајма аутомобила, на који долазе важни људи из "Фолксвагена".

- Жао ми је што смо пре 15 година пропустили шансу да доведемо овај бренд у Србију. Ја сам 2002. и 2003. године био близу тога да у чачанску фабрику "Цер" доведем монтажу неких модела, али тадашње државно руководство није препознало прилику, инсистирајући на томе да се тај посао пребаци у Крагујевац.

Као индикатор доласка Немаца, може да се тумачи и долазак компаније "Форверк", која управо довршава велику фабрику површине 50.000 квадратних метара, а која се простире на 10-15 хектара. Према Костићевим речима, они највише производе делове управо за "Фолксваген".

Наш саговорник се још једном враћа на украјинску фабрику, која би могла да заврши у Србији.

- Због ситуације у тој земљи, тамо никада нису постигнути очекивани резултати. Било би фантастично за нашу земљу и привреду да се оствари долазак "Фолксвагена". Ипак, одлука је само у главама челника у Волфсбургу.

Иначе, "Новости" су 3. марта објавиле информацију да је "Фолксваген" одабрао Србију за изградњу своје нове фабрике. Реч је о постројењу вредном 1,4 милијарде евра, и у њему би требало годишње да се производи 300.000 возила. Посао би добило 5.000 људи. У први мах су се појавиле информације да би код нас требало да се производе СУВ возила, и то "шкода карок" и "сеат атека", која се тренутно израђују у Чешкој. Ипак, Костићеве тврдње да би у Србију могла

да се пресели продукција из Украјине дају ново светло овој причи. У сваком случају, више ће се знати до лета. Сам председник Вучић је најавио да ће ускоро преговарати са челницима "народног аута". Коначну одлуку донеће управа "Фолксвагена" у априлу.

ИМАЈУ 12 БРЕНДОВА

"ФОЛКСВАГЕН", као највећи произвођач аутомобила у свом програму, има укупно 12 брендова, како аутомобилских, тако и оних који производе камионе и аутобусе. Осим истоимене линије, они газдују "Шкодом", "Сеатом", "Аудијем", "Поршеом", "Ламборгинијем", "Бугатијем", "Дукатијем", МАН-ом, "Сканијом", "Неопланом" и "Бентлијем".

МИЗЕРНА ПРОДУКЦИЈА

Украјинска "Шкода" у својим постројењима "Еуро кар" у Соломонову има годишњи капацитет од 80.000 возила. Прошле године су имали минималну производњу од 7.500 возила. Највише (1.500) су избацили "кодијака", а код њих могу да се склапају и "шкода октавија", "суперб"...

Велике компаније у Србији се удружују у Алијансу за родну равноправност

Свака седма жена доживела дискриминацију на послу

Пише: Е. Д.

Више од 50 одсто мушкараца свесно је да има повлашћен статус на радном месту у односу на жене док исту перцепцију дели 71 одсто њихових колегиница.

То је резултат истраживања агенције Ипсос, спроведеног у сарадњи са Икеом у новембру и децембру прошле године.

Међу пет највећих изазова са којима се жене сусрећу на послу, према оцени испитаника оба пола су могућност отказа након породилског одсуства (71 проценат), неразумевање послодавца за боловања због деце (64), затим сексуално узнемиравање (57), потцењивање због предрасуда о нижој вредности рада жена (43) и мања могућност напредовања (33 одсто).

Према истраживању, свака седма жена лично је доживела дискриминацију на послу а испитаници у највећем броју случајева, чак 54 одсто, испитаника сматра да би држава додатним законима требало да утиче на решавање овог проблема, 17 одсто верује да би кроз образовање деце могао да се смањи проблем а 15 одсто да би то могло да се постигне и кроз интерна правила послодавца.

Да су велике компаније свесне проблема и да користе своје ресурсе како би избегле неравноправан третман полова, сведочи и оснивање Алијансе за родну равноправност на овогодишњем Копаоник бизнис форуму.

Чланице су на иницијативу Икее, у сарадњи са Асоцијацијом за афирмацију потенцијала жена и уз подршку Амбасаде Краљевине Шведске у Републици Србији, потписале заједнички документ о родној равноправности. Алијанса представља мрежу компанија које се залажу за повећање броја жена на руководећим и другим местима и једнаке зараде за исти рад жена и мушкараца а иницијативи су се придружиле компаније Мастерцард, Теленор, Делта Холдинг, Ассецо и УниЦредит Банка.

А синдикати ћуте

Пише: Драган Вујадиновић

Сиромаштво у земљи (без)сељака на брдовитом Балкану, где је званична просечна плата Лета Осамнаестог износила 420, а просечна пензија 215 евра, расте.

Како време пролази. Знамо и зашто. Нема привредног раста. Који једини ствара веће плате и пензије.

Чим је, после низа година, БДП брже порастао (4,4 посто у прошлој години), одмах мало скочиле просечне плате. Са 395 на 420 евра. Мало. Поготово за оне од 200 до 300 евра. Како са толико пара против ветрењача. Струје, телефона, грејања, мобилног, школе, вртића, продавница. Кад се све сабере и одузме, остане за пола хлеба и 300 грама паризера. По глави становника дневно. Тек ако се задужиш, долазе опасности. Ако „стигнеш“ до извршитеља, све се дуплира.

Зашто су запослени овако понижени. Није реч само о плати. Са оваквом привредом, више не може. Кад на сваких 100 динара плате, за порезе и доприносе иде 62 динара.

Алиби звани дефицит и ризик од банкрутства, више не постоји. Бар тако тврде. Хвале се суфицитом. (Што никако није за похвалу, јер суфицит значи да је држава узела више од сиромашних грађана, него што треба и сме). Ако неће да смање порезе и доприносе, што запосленима не коригују тзв. „лична примања“. Још је пре ове власти, нека ранија власт, топли оброк и регрес за годишњи одмор, од неопорезивих личних примања „пребацила“ у зараде. Иако су још од Титових времена, били трошак. С тим да је био одређен лимит за неопорезиви износ. Ко плаћа преко тога, има третман плата.

Обрачунавају се сви порези и доприноси на зараде. Узалуд су се синдикати и експерти „бунили“ и доказивали да су топли оброк и регрес трошкови радне снаге. Да свакодневно издржи на послу осам сати, и да једном годишње добије регрес да оде у бању, планину или море. Као што се службени аутомобил „храни“ горивом и резервним деловима, тако се мора хранити и обрачунавати и радна снага и једном годишње отићи на „технички преглед и генерални сервис“. Оно што је природно и логично, укинуто због могућих злоупотреба.

Да се део плата не прелије на неопорезиве трошкове. Линија мањег отпора. Што да се не „прелије“. Као да су неке плате. Држава ће „пропасти“, а послодавци и запослени „усрећити“, ако се 200 или 300 динара дневно за „топли оброк“ и 20 хиљада годишње за регрес „признају“ као трошкови радне снаге. Па су реалне трошкове „гурнули“ у плате. Са свим порезима и доприносима. Више се не плаше злоупотреба.

Да ће послодавци „фингирати“ исплату топлог оброка и регреса, тако што ће уговорати и плаћати укупну зарату, у оквиру које ће „фиктивно“ приказати топли оброк и регрес. Тако да она просечна плата од 420 евра, укључује и ове две позиције. Дакле реално је мања за онолико колико запослени „поједу“ у току радног времена и што потроше на какав-такав одмор. Ако ништа не једу и не иду нигде на одмор, остаће им цела плата. О темпора, о морес.

Шта тек рећи о дневницама за службена путовања у јавној управи и предузећима. Од октобра 2015. године „неко“ наредио да дневнице (које, узгред буди речено, служе за трошкове хране током 12 или више сати и градског превоза), уместо 2 и кусур хиљада износе 150 динара, а да свима радно време почиње у пола осам и завршава у пола четири. Опет због могућих „злоупотреба“. (Где су директори и руководиоци, да спрече злоупотребе?). Да си „тица“ тешко да стигнеш. Поготово у Београду. Осим да устајеш у пола пет. Па вртић, школа, доручак, спремање и јурњава на градски превоз. Нема таквог који није закаснио. И тиме „учинио“ повреду радних обавеза. За које се може добити отказ. Сви су потенцијално криви.

Па кога одреди „партијска“ коцка. Тако „јадни“ порезник, коме је плата већ смањена за 10 посто, кад оде на „терен“ (широм Србије), мора месечно да „дотира“ државу са најмање 100 евра. Узалуд су синдикати, стручна јавност и запослени протестовали.

Несрећна уредба је коригована само за, погађате кога. Службе безбедности. Тако и треба. Само што су остали испали „запослени другог реда“. Истина „шушка се“, да ће се држава макар мало „уразумити“. Дневнице би се повећале на 800 до 1.000 динара, а радно време би било „клизно“.

Од 8.30 до 16.30, или од 9 до 17 часова. Колико ће тај сат и по значити.

Остаће времена и за шминкање. Питање је само, да ли ће тај „неко“ ове нормалне и логичне промене, аминovati.

Ако је морало да се узима од запослених, кад се „спашавала“ држава, сад им се мора вратити. Кад је стигло „златно доба“ и буџетски суфицит. А синдикати ћуте. Или „роморе“ себи у браду. Баш када би морали да буду најхрабрији и најгласнији.

Аутор је економски аналитичар

ПСС: Грађани да не провоцирају полицију, а полиција да поступа у складу са законом

Пише: Бета

Полицијски синдикат Србије (ПСС) осудио је данас напад на полицијске службенике током протеста у Београду и позвао грађане да не провоцирају и нападају полицајце, јер како су навели, „ко год то ради – ради против народа и државе“ и „није ништа друго до провокатор коме је у циљу да изазове инцидент и страдање“.

ПСС је позвао полицијске службенике да поступају строго у складу са законом и оценио да никако полиција не сме бити жртва политике.

„Врло је провидно што се министар (унутрашњих послова Небојша) Стефановић сад сетио полиције, у овом тренутку, уосталом као и његови синдикати и парополицијска удружења. Та појачана брижност зависи очигледно од момента, односно ситуације до ситуације“, навео је председник ПСС Вељко Мијаиловић у писаној изјави.

Он је упитао Стефановића где је био када нападну жандармерију на обезбеђењу „Параде поноса“, када је полиција нападнута на дербију Звезда – Партизан, када су пре неколико дана особе са потернице нападе полицајце, када су маскиране особе демолирале хотел „Шумадија“, итд.

„Где си тад био министре да штитиш права и интересе полиције? Сад кад се десио народ полицајци ођедном постају фокус твог интересовања. Исти они полицајци које сте потпуно десетковали. Ако је и од вас превише је“, навео је Мијаиловић.

Спајају се два банкарска ривала, отказ за 30.000

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Спајање Дојче банке и њеног ривала Комерц банке би, дугорочно гледано, могло резултирати укидањем чак 30.000 радних места.

То је изјавио представник немачког синдиката Верди и члан Надзорног одбора Дојче банке Јан Душек.

Највећи део од 30.000 угрожених позиција налази се у Немачкој, рекао је Душек, а преноси агенција Ројтерс. Гледано на краћи рок, око 10.000 радних позиција је у опасности, додао је он.

"Према нашем мишљењу, потенцијално спајање не би резултирало пословним моделом који је одржив на дужи рок", поручио је Душек.

Жестоко противљење синдиката најављеном спајању две највеће немачке банке је уследило након што су обе банке у недељу потврдиле преговоре о спајању. Акције Дојче банке скочиле су јутрос за 3,4 одсто, а акције Комерц банке за 4,0 одсто.

Надзорни одбори две банке састају се у четвртак, када ће вероватно дискутовати о спајању, наводи британска агенција. Две банке тренутно заједно запошљавају 140.000 људи широм света. Дојче банка има 91.700 запослених, а Комерц банка 49.000.

Тек сваки пети Војвођанин ради у јавном сектору

По подацима Републичког завода за статистику, на крају прошле године у Србији је било 2.131.079 запослених.

Од тог броја у јавном сектору, односно за државу, радило их је 606.118, од чега 132.271 у државној управи, 87.793 у државним предузећима, 60.972 у јавним локалним предузећима, 28.162 у општинама, односно органима локалних самоуправа, 149.603 у здравственој и социјалној заштити, а 146.917 у образовању и култури. Значило би то да је готово сваком трећем запосленом послодавац држава.

По проценама економисте Мирослава Здравковића, у неким деловима Србије, за које он претпоставља да су некада имали барем један индустријски објекат који је у протекле три деценије транзиције затворен, државна управа, образовање и здравство су једине важне делатности у којима се људи запошљавају, а оне су уједно и услов опстанка у њима. Да није те

три делатности, становништво би кренуло или у унутрашњу миграцију или пут иностранства јер радних места не би ни било.

19,4 одсто Војвођана ради у државном сектору

Када упоређује учешће те три битне делатности јавног сектора, Здравковић долази до података да су оне најмање заступљене у Војводини, односно да у њој посао има најмање запослених – 19,4 одсто. Највећи удео запослених у државној управи, образовању и здравству има регион Београда 23,6 одсто, што, по Здравковићу, и не чуди с обзиром на то да су он и Нови Сад административни, образовни и здравствени центри Србије.

Када се посматраја Војводина, онда најмањи удео запослених у поменуте три делатности јавног сектора, које, иначе, у укупној запослености односе највећи проценат, има Срем – 15,3 одсто. Наиме, у Сремској области од укупно 88.947 запослених, њих 4.267 ради у државној управи, још 4.359 у образовању и 5.004 у здравству и социјалној заштити. Последњих година Инђија, Рума, Стара Пазова, Сремска Митровица и Пећинци привукли су највише страних и домаћих инвеститора те су управо те локалне самоуправе знатно смањиле број незапослених јер се из године у годину отвара све више радних места.

606.118 запослених има у јавном сектору у Србији

Када је реч о Јужнобачкој области, која је на крају прошле године имала највећи број запослених у Војводини – 210.475, у државној управи, образовању и здравству и социјалној заштити ради 20,4 одсто радника, што није необично с обзиром на то да је Нови Сад административни центар. Тако у државној управи и социјалном осигурању ради 11.240 људи, у образовању 14.881 и здравству и социјалној заштити 16.916.

У Јужнобанатској области запослено је 65.123 радника. Од укупног броја запослених, учешће државне управе, образовања и здравства је 21,5 одсто. У тој области су Панчево и Вршац, где се већ месецима бележе просечне плате међу највећима у Војводини јер имају јаке стране и домаће компаније.

У Западнбачкој области ради 41.532 људи, а посао у три најзапосленије јавне делатности има 21,1 одсто запослених. У државној управи и социјалном осигурању ради 2.495 радника, образовању 3.188, а у здравственој и социјалној заштити 3.107.

Само 125.364 радника више него пензионера

Статистички подаци показују да у Војводини има 545.851 радник. У исто време, подаци Републичког фонда ПИО показују да је на крају прошле године у Војводини било 420.487 пензионера, што је 24,52 одсто укупног становништва на територији Покрајине.

Тако је у Војводини само 125.364 радника више него пензионера. При том, у девет војвођанских општина било је више пензионера него запослених: Кули, Новом Кнежевцу, Сечњу, Новој Црњи, Пландишту, Опову, Сремским Карловцима и Темерину.

Севернобанатска област на крају прошле године имала је 36.535 запослених, од чега је 20,8 одсто радило у три делатности јавног сектора: 1.935 у државној управи, 2.554 у образовању и 3.116 у здравству и социјалној заштити.

Средњобанатска област има удео запослених у делу јавног сектора на нивоу Војводине од 19,4 одсто. У тој области радно место има 47.156 радника, а у државној управи запослено их је 2.483, образовању 3.181 и здравству 3.502.

Севернобачка област има мање запослених у делу јавног сектора од просека у Војводини – 17,5 одсто, иако их има укупно 55.982. У тој области 2.494 ради у државној управи, 3.339 у образовању и 3.957 у здравству.

Љ. Малешевић

Ове године на јавним радовима посао за 4.000 незапослених

Међу мерама активне политике запошљавања, које ће и током ове године спроводити Национална служба за запошљавање, јесу јавни радови.

Они се у локалним самоуправама организују у циљу радног ангажовања првенствено теже запошљивих незапослених лица и оних који су у стању социјалне потребе.

По плану за ову годину, јавни радови ће се организовати у оним општинама које припадају трећој и четвртој групи развијености и у девастираним подручјима. Планирано је да се ове године на јавним радовима упосли 3.000 незапослених, као и 1.030 незапослених лица с инвалидитетом.

Послодавац чији пројекат јавних радова буде одабран има обавезу да радно ангажује најмање пет лица која су радно способни корисници новчане социјалне помоћи, Роми, лица без квалификација или с ниском квалификацијом, вишак запослених и оних који посао траже дуже од 18 месеци.

Јавни радови организоваће се у областима социјалне заштите и хуманитарног рада, одржавања и обнављања јавне инфраструктуре и одржавања животне средине и природе

Газда одобреног пројекта има обавезу да с незапосленим лицима закључи уговор о радном ангажовању на одређено време. Свота намењена за организовање јавних радова одређена је тако да исплата накнаде за обављен посао незапосленима који раде буде у висини од 22.000 динара месечно за пун фонд радних часова. Та зараде се увећава за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање.

Ове године, по Националном плану запошљавања, јавни радови организоваће се у областима социјалне заштите и хуманитарног рада, одржавања и обнављања јавне инфраструктуре и одржавања животне средине и природе. За особе с инвалидитетом јавни радови се могу организовати у свим јединицама локалне самоуправе, независно од степена развијености, и то у свим делатностима, укључујући и област културе. Важно је да на тим радовима морају бити ангажоване најмање три незапослене особе с инвалидитетом.

Право учествовања у организовању јавних радова имају органи Покрајине и општина, јавне установе и јавна предузећа, привредна друштва, предузетници, задруге и удружења.

Љ. Малешевић

Петровић: Економија спорија од потенцијала, последица - нижи животни стандард

Председник Фискалног савета Павле Петровић изјавио је у Новом дану да се српска економија креће спорије од својих потенцијала и као последицу тога види нижи животни стандард - доходак по глави становника је на трећини развијене Европе и на половини просека централне и источне Европе.

"У анализи коју смо направили за Копаоник бизнис форум показали смо да је потенцијал Србије да расте неких пет одсто, а да тренутно расте негде око три одсто", рекао је Петровић истичући да земље источне и централне Европе расту око четири одсто.

Петровић наглашава да су инвестиције, приватне и државне, недовољне.

"Једна од главних кочница за недовољне приватне домаће инвестиције јесте слаба владавина права и висок ниво корупције", истиче Петровић.

Ако и данас размишљамо да ће нам фундаменталне реформе дати резултат за три, четири године, да видимо шта можемо брзо сада, ми никада нећемо достићи задовољавајућу стопу раста и заостајаћемо у односу на нама упоредиве земље.

Према његовим речима, ако би се побољшао ниво владавине праве, а корупција смањила на ниво околних земаља, Србија би имала за један процентни поен већу стопу раста.

Петровић каже да Србија укупно инвестира годишње 18 одсто свог дохотка, а требала би да инвестира 23 или 25 одсто свега што створи.

"Половина повећања би требало да буду приватне инвестиције. Оно што би требало да се деси за одрживи и привредни раст, што би онда значило и повећање животног стандарда, јесте повећање приватних инвестиција од скоро милијарду и по у односу на садашње стање", сматра Петровић.

Он мисли да је влада направила грешку тиме што су значајна буџетска средства потрошили на "изнадпросечно повећање плата у јавном сектору уместо да иде у продуктивне јавне инвестиције".

"Последица тога је нижи привредни раст", закључује Петровић.

Кад је реч о реструктурирању јавних предузећа, Петровић каже да највећи и најтежи проблем представља Електропривреда Србије (ЕПС).

"То предузеће би требало да буде покретач привредног раста инвестирањем. Због ЕПС-а ће стопа раста у овој години вероватно бити нижа од оног што се предвиђало. Неће ту помоћи честе промене руководства, влада мора да преузме одговорност и спроведе темељне реформе", оценио је Петровић.

Као добар пример Петровић наводи Железнице Србије која се, како каже, озбиљно реструктурирала.

Говорећи о јавном дугу, Петровић каже да је он "под контролом" и наглашава да је то важан темељ привредног раста.